

## TYÖLÄISTOVERIT! VIIMEISEEN, RATKAISEVAAN TAISTELUUN!

Neuvostotasavalta on vihollisten piirittämä. Mutta se voittaa sekä ulkoiset että sisäiset vihollisensa. Työläisjoukkojen keskuudessa on jo havaittavissa nousua, joka turvaa voiton. Länsi-Euroopassa on jo havaittavissa yhä useammin leimahtavia vallankumouspalon kipinöitä ja purkauksia, jotka antavat meille varmuuden siitä, että kansainvälisen työväenvallankumouksen voitto ei ole kaukana.

Venäjän Sosialistisen Neuvostotasavallan ulkoisena vihollisena nykyhetkellä on englantilais-ranskalainen ja japanilais-amerikkalainen imperialismi. Tämä vihollinen on nyt hyökännyt Venäjän kimppuun, se ryövää maattamme, se on vallannut Arkangelin ja edennyt Vladivostokista (jos ranskalaisiin sanomalehtiin on uskomista) Nikolsk-Ussuriskiin saakka. Tämä vihollinen on lahjonut tšhekkoslovakialaisen armeijakunnan kenraalit ja upseerit. Tämä vihollinen on hyökännyt rauhallisen Venäjän kimppuun yhtä petomaisesti ja rosvomaisesti kuin saksalaiset helmikuussa, kuitenkin sillä erotuksella, että englantilaiset ja japanilaiset eivät pyri ainoastaan valtaamaan ja ryöväämään Venäjän maata, vaan myös kukistamaan Neuvostovallan „palauttaakseen rintaman ennalleen”, t.s. vetääkseen Venäjän jälleen Englannin imperialistiseen sotaan (yksinkertaisemmin sanoen: ryöstösotaan) Saksaa vastaan.

Englannin ja Japanin kapitalistit tahtovat ennallistaa Venäjällä tilanherrain ja kapitalistien vallan jakaakseen keskenään sodassa ryöväämänsä saaliin, saattaakseen Venäjän työläiset ja talonpojat englantilais-ranskalaisen pääoman orjuuteen, kiskoakseen näiltä korot monia miljardeja käsittävistä lainoista, sammuttaakseen sosialistisen

1

Товарищи-рабочие! идем в  
последний, решительный бой!

Совюзкад республика окружена врагами.  
Со всех сторон и внутри и снаружи  
врагов. Видок уже подним среди рабочей мас-  
сы, овеивающей победу. Видок уже, как  
угасившие искры и бушва революционного  
пожара в грандиозной Европе, дающие нам увере-  
ность в недалекой победе международной ра-  
бочей революции.

Враг русский советской со-  
циалистической республики, Им — Византизм

Ensimmäinen sivu  
V. I. Leninin käsikirjoituksesta  
„Työläistoverit!  
Viimeiseen,  
ratkaisevaan taisteluun!”.—  
Elokuun alkupuoli  
1918

*Pienennetty*

vallankumouksen palon, joka on alkanut meillä ja uhkaa entistä enemmän levitä kautta maailman.

Englannin ja Japanin imperialismin villipetojen voimat eivät riitä Venäjän valloittamiseen ja alistamiseen. Siihen eivät riitä naapurimaamme Saksankaan voimat, mitä todistaa sen Ukrainassa tekemä „koe”. Englantilaiset ja japanilaiset aikoivat yllättää meidät. Mutta siinä he eivät onnistuneet. Pietarin, edelleen Moskovon ja Moskovaa seuraten koko keski- ja itä-Euroopan teollisuusalueen työläiset ovat lähteneet liikkeelle entistä yksimielisemmin, entistä päättäväisemmin, entistä suurempina joukkoina, entistä uhrautuvampina. Siinä on voittomme tae.

Lähtiessään sotaretkelle rauhallista Venäjää vastaan Englannin ja Japanin kapitalistirosvot perustavat laskelmansa myös liittoonsa Neuvostovallan sisäisten vihollisten kanssa. Me tiedämme hyvin, keitä nämä sisäiset viholliset ovat. Niitä ovat kapitalistit, tilanherrat ja kulakit sekä niiden jälkeläiset, jotka kaikki vihaavat työläisten ja työtätekevien talonpoikain, niiden talonpoikain valtaa, jotka eivät ime kotikyläläistensä verta.

Kulakkikapinain aalto vyöryy pitkin Venäjää. Kulakit vihaavat silmittömästi Neuvostovaltaa ja ovat valmiit kuristamaan ja tappamaan satojatuhansia työläisiä. Tiedämme varsin hyvin, että jos kulakkien onnistuisi voittaa, niin he tuhoaisivat armotta satojatuhansia työläisiä, solmisivat liiton tilanherrain ja kapitalistien kanssa, saattaisivat työläiset jälleen pakkotyökomennon alaisiksi, kumoaisivat 8-tuntisen työpäivän ja palauttaisivat tehtaat kapitalistien ikeeseen.

Näin on tapahtunut kaikissa Euroopan aikaisemmissa vallankumouksissa, kun suurtaalloisten on onnistunut työläisten heikkouden vuoksi saada aikaan käänös tasavalta- ja monarkiaan, työtätekevien vallasta takaisin riistäjien, pohattojen, tyhjäntoimittajain kaikkivaltaan. Näin on tapahtunut meidän nähtemme Latviassa, Suomessa, Ukrainassa, Gruusiassa. Ahneet, ylensyöneet, petomaiset kulakit ovat kaikkialla liittyneet yhteen tilanherrain ja kapitalistien kanssa työläisiä ja yleensä köyhälistöä vastaan. Kulakit ovat kaikkialla kostaneet työväenluokalle ennen kuulumattoman verenjanoisesti. Kaikkialla he ovat liittoutuneet *vierasmaalaisten kapitalistien* kanssa oman maansa työläisiä vastaan. Näin ovat menetelleet ja

menettelevät kadetit, oikeistoieserrät, menshevikit; sietää palauttaa mieleen heidän urotyönsä „tshekkoslovakiassa”<sup>21</sup>. Näin menettelevät äärimmäisen tyhmyytensä ja selkärangattomuutensa vuoksi myös vasemmistoieserrät, jotka Moskovan mellakallaan auttoivat Jaroslavlin valkokaartilaisia, tshekkoslovakkeja ja Kasaanin valkoisia; nämä vasemmistoieserrät eivät ole suotta saaneet Kerenskin ja hänen ystäviensä, Ranskan imperialistien, kiitoksia.

Tässä ei ole sijaa minkäänlaisille epäilyksille. Kulakit ovat raivokkaita Neuvostovallan vihollisia. Joko kulakit surmaavat loputtoman paljon työläisiä, tahi työläiset nujertavat armotta työtätekevien valtaa vastaan tähdätyt kulakkien, ryövärien, kansan vähemmistön kapinat. Tässä ei voi olla keskitietä. Sovinto on mahdoton: kulakin voi saada, vieläpä hyvin helpostikin, sopimaan tilanherran, tsaarin ja papin kanssa, vaikkapa he olisivat riitaantuneetkin, mutta työväenluokan kanssa se *ei* voi sopia *milloinkaan*.

Siksi me nimitämmekin taistelua kulakkeja vastaan *viimeiseksi*, ratkaisevaksi taisteluksi. Se ei merkitse, ettei enää voisi puhjeta lukuisia kulakkikapinoita tai ettei voisi tapahtua vierasmaalaisen kapitalismin lukuisia sotaretkiä Neuvostovaltaa vastaan. Sanonta: „viimeinen” taistelu merkitsee sitä, että *riistäjä*luokista viimeinen ja monilukuisin on noussut maassamme kapinaan meitä vastaan.

Kulakit ovat julmimpia, raaimpia, petomaisimpia riistäjiä, jotka ovat muiden maiden historiassa palauttaneet monta kertaa tilanherrain, tsaarien, pappien ja kapitalistien vallan. Kulakkeja on enemmän kuin tilanherroja ja kapitalisteja. Mutta sittenkin kulakit ovat kansassa vähemmistönä.

Olettakaamme, että meillä Venäjällä — entisellä Venäjällä, ennen sitä kun rosvot kaappasivat siitä Ukrainan ja muita alueita — on noin 15 miljoonaa maataviljelevää talonpoikaisperhettä. Näistä 15 miljoonasta lienee noin 10 miljoonaa köyhälistöä, joka elää myymällä työvoimaansa ja on pohattain velkaorjuudessa ja jolla ei ole viljelijäämää ja jota sotarasitukset ovat köyhdyttäneet erikoisesti. Keski-varakkaisiin talonpoikiin pitää laskea kuuluvan noin kolmisen miljoonaa, ja tuskinpa kahta miljoonaa enempää on kulakkeja, pohattoja, viljakeinottelijoita. Nämä verenimijät ovat hyötyneet kansan hädästä sodan aikana, he ovat

kasanneet itselleen tuhansia ja satojatuhansia ruplia korotamalla viljan ja muiden elintarvikkeiden hintoja. Nämä hämähäkit ovat lihoneet sodan köyhdyttämien talonpoikain ja nälkäisten työläisten kustannuksella. Nämä iilimadot ovat imeneet työtätekevien verta ja rikastuneet sitä enemmän, mitä enemmän työläiset kaupungeissa ja tehtaissa ovat nähneet nälkää. Nämä vampyyrit ovat kahmineet ja kahmivat edelleenkin haltuunsa tilanherrojen maita, yhä edelleenkin orjuuttavat köyhiä talonpoikia.

On julistettava armoton sota näitä kulakkeja vastaan! Kuolema heille! Viha ja ylenkatse kohdatkoon heitä puolustavia puolueita: oikeistoeserriä, menshevikkejä ja nykyisiä vasemmistoeserriä! Työläisten on rautakouralla nujerrettava kulakkien kapinat, kulakkien, jotka liittoutuvat vierasmaalaisten kapitalistien kanssa oman maansa työtätekeviä vastaan.

Kulakit käyttävät hyväkseen maalaisköyhälistön takapajuisuutta, pirstoutuneisuutta ja hajanaisuutta. He yllyttävät maalaisköyhälistöä työläisten kimppuun, toisinaan lahjoivat sitä suomalla sille mahdollisuuden „hyötyä” sataruplansien viljakeinottelulla (ja samalla ryöväävät köyhälistöltä monia tuhansia ruplia). Kulakit yrittävät vetää puolelleen keskivarakkaan talonpojan, ja toisinaan he siinä onnistuvatkin.

Mutta työväenluokan ei pidä suinkaan katkaista välejänsä keskivarakkaan talonpojan kanssa. Työväenluokka ei voi tehdä sovintoa kulakin kanssa, mutta se voi pyrkiä ja pyrkiikin *sopimukseen* keskivarakkaan talonpojan kanssa. Työväenhallitus, t.s. bolshevikkihallitus, *on todistanut* sen teoin eikä sanoin.

Olemme todistaneet sen hyväksymällä lain „maiden sosialisoinnista” ja noudattamalla tiukasti sitä; tässä laissa on tehty *paljon* myönnytyksiä keskivarakkaalle talonpojalle ottaen huomioon hänen etunsa ja katsantokantansa.

Olemme todistaneet sen *korottamalla* (muutama päivä sitten) viljan hintoja *kolminkertaisesti*<sup>22</sup>, sillä myönnämme täydellisesti, että keskivarakkaan talonpojan ansiot eivät useinkaan vastaa nykyisiä teollisuustuotteiden hintoja ja noita ansioita *täytyy* korottaa.

Jokainen valveutunut työläinen tulee tekemään selkoa tästä keskivarakkaalle talonpojalle ja todistamaan hänelle kärsivällisesti, sitkeästi, moneen kertaan, että sosialismi on

keskivarakkaalle talonpojalle verrattoman paljon edullisempi kuin tsaarien, tilanherrain ja kapitalistien valta.

Työväenvalta ei ole koskaan tehnyt eikä tee vääryyttä keskivarakkaalle talonpojalle. Mutta tsaarien, tilanherrain, kapitalistien ja kulakkien valta on kaikissa maissa, poikkeuksetta kaikkialla, myös Venäjällä, suoranaisesti kuristanut, ryövännyt ja köyhdyttänyt keskivarakasta talonpoikaa eikä ainoastaan tehnyt hänelle vääryyttä.

Mitä lujin liitto ja täydellinen yhdistyminen maalaisköyhälistön kanssa; myönnytyksiä keskivarakkaalle talonpojalle ja sovinto hänen kanssaan; kulakkien, noiden verenimijäin, vampyyrien, kansan nylkyrien ja nälänhädästä hyötyvien keinottelijain armoton nujertaminen; — sellainen on valveutuneen työläisen ohjelma. Sellaista on työväenluokan politiikka.

*Kirjoitettu elokuun alkupuoliskolla  
v. 1918*

*Julkaistu ensi kerran v. 1925*

*Julkaistaan  
käsikirjoituksen mukaan*

---